

Un doble tabú. Un professor de la UdG està coordinant la redacció d'un document que es presentarà al Comitè d'Ètica de Serveis Socials de Catalunya i que servirà de referència per abordar el dret de les persones discapacitades a gaudir d'una vida sexual plena, inclosa l'assistència d'acompanyants sexuals.

La sexualitat en el món de la discapacitat: un tema pendent

EFE GIRONA

CRÒNICA

El suport eròtic o sexual a persones amb mesures jurídiques de suport és el títol d'un document que encara s'està gestant però que servirà com a text de referència per abordar la sexualitat en persones amb diversitat funcional. L'està coordinant el professor de la Universitat de Girona Joan Canimas, i un cop consensuat i aprovat serà presentat al Comitè d'Ètica de Serveis Socials de Catalunya.

L'elaboració d'aquest document s'ha donat a conèixer en un seminari organitzat aquesta setmana per la Fundació Víctor Grífols en què diversos especialistes han debatut sobre el dret de les persones discapacitades a gaudir d'una sexualitat plena, un dret que de vegades xoca amb l'opinió de familiars, tutors legals o de les institucions d'acollida, que, de vegades, els neguen la sexualitat o prefereixen defugir el tema.

Els experts van defensar que les persones discapacitades tenen necessitats afectives, eròtiques i sexuals que únicament poden satisfer a través d'un servei d'acompanyament especialitzat, però això de vegades no està ben vist pels seus familiars o tutors per raons morals o d'una altra índole. Una de les principals conclusions de la jornada va ser que «aquesta

realitat xoca amb els drets fonamentals dels afectats, que estan emparats per una legislació que els atorga els mateixos drets que a les persones sense discapacitat».

El seminari va comptar amb el testimoni de persones amb diversitat funcional que van confessar les seves vivències relacionades amb la sexualitat, mentre que els experts van analitzar la legislació relacionada amb els drets de les persones amb discapacitat.

La magistrada Sílvia Ventura, especialitzada en discapacitat, va apuntar que «el marc jurídic està en sintonia per donar sortida a les necessitats afectives i sexuals a les persones amb discapacitat, ja que la legislació no posa cap impediment per a aquest tipus de pràctiques». «Jurídicament un tutor no pot negar un acompanyament sexual al seu tutelat, perquè l'assis-

tència sexual és un dret personalíssim que se situa al mateix nivell que ajudar a menjar o a vestir-se a la persona que ho necessiti», segons Ventura. Remei Soriano, fiscal en cap de la Fiscalia de Terrassa, va corroborar l'opinió de la magistrada afirmant que «la negació de la sexualitat no es troba a cap llei ni sentència, i el problema real és més aviat que parlar de sexualitat de persones amb discapacitat és un tema tabú».

Tot i l'opinió dels juristes, entitats de suport a discapacitats van expressar la seva preocupació perquè, tot i la legislació, sense la conformitat de totes les parts poden acabar implicant conflictes o demandes.

La cap jurídica de la Fundació Suport, Núria Pi, va recordar que la Convenció Internacional de l'ONU de 2006 estableix que les

persones amb diversitat funcional tenen dret a la sexualitat, com qualsevol altra persona. Segons Pi, «els actors implicats han d'afavorir aquesta realitat a través de mesures tan bàsiques com que als centres d'acollida hi hagi espais destinats a preservar la intimitat dels residents».

Josep Treserras, director de la Fundació catalana tutelar i president d'ERAES Dincat, va defensar que «cal un canvi de mentalitat social per entendre que les persones amb diversitat funcional tenen els mateixos drets». Treserras va explicar que la seva fundació acompanya persones que volen tenir relacions de parella, que desitgen ser pares o mares, o fins i tot casos de transsexualitat o altres orientacions sexuals.

A la jornada també s'hi va abordar la qüestió des de la perspectiva feminista i es va reflexionar sobre el paper de les persones que es dediquen a la prestació de serveis d'assistència sexual. Leonor Suárez, professora de Filosofia del Dret de la Universitat d'Oviedo, i Carmen Cruz, tècnica social, van analitzar arguments sobre si aquests serveis podien o no etiquetar-se com a prostitució, o si caldria referir-se a alguna cosa diferent, que els components d'afectivitat cap a la persona i erotisme són molt més que el simple intercanvi genital.